

ואז, יבכו האוהבים

הסוסים שמעודם לא אכזבנו,
בכו

כאשר פגשו בנו
– שבים, על גשר של חלום –
ולא שאלו:
על מי יבכו האוהבים?

...

הסוסים אשר... בשובי פגשוני
ולא שאלוני כאשר
רעם הפחד בידיהם
על מי נבכה?

הסוסים... שלא יאכזבוני
לו ישאלו:
על מי נבכה, חבר
בטרם יחשף השחר את מערמי השבט בקרבנו?

ועלינו השלום

התוגה, לאטה, כבשה אותנו.

שלום עלינו
על דמנו... הזאבים
ייללו.
ושלום עלינו.
אנו, שמעודנו לא ידענו
התהוות הזכרון או קורותיו בנו –
שנוכל לראות
את חמת ימינו הפאים.

גליון 229, מרץ 1999

מערבית: מוחמד חמזה עינאים